AFGHAN NATIONAL MOVEMENT 2013 ۱۳۹۲

ستورو کې تالټوم

(شعري ټولګه)

شاعره: زرلښته حسیني

۱۳۹۴ لمریز کال

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستورو کې تا لټوم

شاعره:

زرلښت حسيني

۱۳۹۴ ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

كتاب پېژندنه:

د كتاب نوم: ستورو كې تا لټوم

شاعره: زرلښت حسيني

خپرندوى: د افغانستان ملي تحريك، فرهنګي څانګه

وېبپاڼه: www.melitahrik.com

كمپوز/ډيزاين: هدايت الله عادل

چاپشمېر: ۱۰۰۰ ټوكه

چاپكال: ۱۳۹۴ ل كال/ ۲۰۱۵م

د تحريك د خپرونو لړ: (۱۱۹)

يادونه: د چاپ حقوق له ملي تحريک سره خوندي دي او د كتاب د محتوا مسووليت ليكوال پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب ځانګړني:

د کتاب نوم : ستورو کې تا لټوم

شاعره : زرلښته حسيني

کمپوز او ډيـــزاين : هدايت الله عادل ۰۷۰۰۸۱٤۲٤٤

چاپشمېر : ۱۰۰۰ټوکه

چـــاپ وار : لومړی

چاپنېټـــه : ۱۳۹٤ لمريز

ستورو کې تا لټوم

شاعره

زرلښته حسيني

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

د ادب مینه والو ته !
هغو دوستانو ته چې تل یې زده کړو ته
هڅولې او نازولې یم !
حسیني

ستورو کې تا لټوم

ستور کې تا لټوم دا د ځواني شاعرې اغلې زرلښتې حسېنې در ېیمه شعري ټولګه ده چې د خپل شاعرانه خیال انځورونه مې له سترګوتېروي او د خپلې مینې د نړۍ له ننداړتونه راته د شعر په ژبه د نیمګړو هیلو او ارمانونو کیسې کوي . وایي چې له ماشو متوبه مې په زړه کې د شعر مانۍ ودانه وه شاعرانه خیال به مې د مینې انځورونه جوړول دا انځورونه ورو ورو لفظونه شول ، هنرونه او پیغامونه شول د نظمونو او شعرونو په بڼه له خولې را ووتل ، او کتابونه شول ، زړه مې غواړي د انسانیت مقام ، د مینې معنا ، د مرستې فرهنګ ، د تمدن لاره ، د سولې او امن پیغام ، د ورور ولۍ اواز او د زغم کولتور د شعر په ژبه تعریف کړم او له دې لارې زړونو ته لاره پرانیزم تر څو له مرګه وروسته هم ژوندۍ پاتې شم .

وایې چې هر شاعر د یو شعر لپاره پیداوي زرلښته به شاعري کوي او د شعر په رنګینه نړۍ به خپل مرام ته د رسېدو لاره لټوي خو هغه شعر ته به کله رسي چې دا یې دې نړۍ ته را بللې ده ، سره له دې چې پر ځینو پنځونو یې ابتذال سیورى کړى خو تمه ده چې راتلونکي هغه به یې د ژوند ، ملي دردونو ، او انساني هیلو له هنره ډکې پیغامې کېسې زموږ مخې ته کیدى دا لا اوس هم تنکۍ پېغله ده د ژوند کم سپرلی یې تر شاه پرې ایښي خو پنځونې یې زیرى راکوى چې د شعر نړۍ یې د عمر په پرتله ډېره وده کړې که ژوند ورسره یاري وکړه لیرې نه ده ، چې د شاعرانه هنر هغه خواړه به یې هم وڅکو چې پښتو رنګینه شاعري او ادب ورته سترګې پر لار دى .

حسینې د هغو زړونو په لټون پسې راوتې چې د ژړا پر ځاى د خندا په تمه ده ، د غمونو او نفرتونو له امله ویجاړ زړونه په مینه رغول غواړي ، ګروهې او عقیدې ته د تسلم سر ټیټوي ، د مور په نوم د هېواد او د هېواد په نوم د مور د مینې درناوى کوي حسیني له یوې خوا خوږې افغانې په توګه وطن ته لاس په دعا ده خو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل بري راز بيا د مور په دعا ګانو کې لټوي ، خپل محبوب ته تر اسمانه په لوړه مينه درناوی کوي حسيني د زمانې پر جبر او ظلمونو اوښکې تويوي او پر هنري لفظونو يې غندي

ظالمـــه زمانـــه ده چـــې کعبـــه مـــې هـــيروي
ولاړه چـې لمانځــه تــه شــم ســجده مــې هــيروي
دا ځکـه مـې څڅيـږي اوښـکی نـن لـه تـورو سـترګو
تيـارو کـې يـم ولاړه خـو ډيـوه مـې هـيروي
کـه ستا مينـي تـه ګرانـه تـر اسمانه ختـی نـه شـم
خـو سـتا د ليـدو لاره هـم کوڅـه مـې هـيروي
حيرانـه حسـيني شي لاس تـر زنـې سـتا تصـوير تـه
د کـور کـلي رقيـب چـې سـتا څېـره مـې هـيروي

حسيني د بد مرغيو پر لاره د افغانانو روان اغزن يون غندي ، د پرمختګ په لور له اوږده انتظاره غمځپلې او وير ژړلې ده او د مينې پر لاره د جانان له تش راتګه يې هم د خوښی احساس په ټوپونو دی

کـه مـې شي خـتم انتظـار اوښـکې بـه نـه تويـوم
کـه مـې جانـان راشي پـر لار اوښـکې بـه نـه تويـوم
حسـيني دا خلـک نـاپوه دي مينـه نـه پيـژني
مينـه ده ژونـد ، مينـه وقـار اوښـکی بـه نـه تويـوم

د حسيني شاعري د نيمګړو ارمانونو او خوږ من زړګي اواز دی او په ورو ورو سلګيو د غم شپې تيروي .

دا چې نيمګړی مې ارمان دی تا ته څه پته ده
ماشوم زړګی مې والله وران دی تاته څه پته ده
وړې وړې سلګی وهمه ګرانه تا يادوم

په حسيني د غم باران دی تا ته څه پته ده

يووالی او پيوستون يې ارمان دی له بد مرغی ، هجر او بيلتونه کرکه لري او د بيوسی او بې کسی نه بيزاره ده

مرګيـه راشـه نـور طاقـت زه د هجـران نـه لـرم
بـې لـه وصـاله زخمـي زړو تـه بـل درمـان نـه لـرم
زه حسـيني يـې نـن د مينـی توبـه ګـاره کړمـه
نـور نـو طاقـت د بيوسـی او د ګـذران نـه لـرم

د مجازي مينی په بهانه د حقيقي مينی ترجماني کوي :

قبلومـــــه تهمتونـــــه ســــتا د مينـــــې
کـــه دې درد کـــه پرهرونـــه ســـتا د مينـــې
غـــمازان مـــې بلـــوي پـــه زړه اورونـــه
چـــې ليـــدلي مـــې خوبونـــه ســـتا دمينـــې

په پای کې اغلې زرلښتې حسيني ته د لا نورو ښو پنځونو او هنرونو د نذرانې په هيله .

درنښت

اورنګ صميم

کولتور کلوپ

۱۳۹۴/۱۲/۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

هره شاعره او هر شاعر د شعر لپاره خپله نړۍ لري، خپل فکر لري، خپل ارمان لري، او خپله اراده او هوډ، هغه دا چې شاعر په دې پوهېږي، چې زه ولې شعر ليکم ، چاته يې ليکم او څه ليکم؟ شاعر هغه مسافر نه دی چې د شپې تېرولو لورى ورته معلوم نه وي، بلکې هغه څوک دی چې د مزل په لومړي قدم خپل منزل ته د رسېدو اراده لري، خو دا ارادې بيا يو ډول نه دي، دا مزلونه او سفرونه په يولور نه دي، څوک د مجاز ښار ته روان دي او څوک د حقيقت ، څوک په خپله شاعرۍ کې د نفس د طغيان سرنده غږوي، او څوک بيا د بغاوت پر وړاندې د مبارزې غږ پورته کوي، څوک ځان غواړي او څوک جهان، دشعر شاعر شعري ټولګه د يوې هندارې په ډول ده، چې دشاعر ياشاعرې پټه نفسي دنيا پرې ښه څرګندېدای شي، موږ که دشاعر ذوق او فکر لوري معلومو او يا په دې ځان پوهو چې د شاعر نفساتي دنيا له څه جوړه ده، دا ځواب د شاعر په شاعرۍ کې موندلی شو.

زه د خپل عادت له مخې ځان د دې حق نه ورکوم چې د چا په شعرونو کې کره کتنه وکړم، دش عر ارزونه د لوستونکو کار دی، پدې ټولګه کې موږ د اغلې زرلښتې حسيني شعرونه لرو چې د هغې د زړه او ارمان کيسه کوي.

زه اغلې زرلښتې ته د دې کتاب د چاپ له امله مبارکي وايم .

درنښت

اميد

زما خبرې

پتمنو لوستونکو !

له ما شومتوب څخه مې هيله دا وه، چې شعرونه وليکم او په مجلو ، اخبارونو کې چاپ او بالاخره د شعرونو ټولګه چاپ کړم .

الله ﷻ مې هيله په شپږم ټولګي کې پوره کړې او کله چې مې د لېسې دوره پای ته ورسېده، نو لومړنۍ شعري ټولګه مې (په ځمکه ستوري) د چاپ په ګاڼه سمبال شوه.

دا چې د ادب لمن ډېره پراخه ده نه پوهېږم چې دا کار به تر کومه ځايه په ښه توګه ما سرته رسولی وي او دا پرېکړه تاسو او محترمو استادانو ته پرېږدم.

بل دا چې دا پوښتنه مدام زما ملګرې له ما کوي چې څنګه شاعره شوې ؟ او وايي چې شاعر بايد مئين وي، زه دا خبره نه رد کوم ځکه هر کار پرته له مينې شونې نه دي زه هم په ادب مئينه يم هيله مې هم همدا ده چې دادب له ستورو څخه يوه زه اوسم ، او دا هم بايد هيره نه کړو چې که ستاسو هنري تنده زما په غزلونو او شعرونو نه ماتېږي، نو لا ډېر پسرلي راته په تمه دي، که ژوند راسره وفا وکړي انشاء الله خپلې پېرزوينې به په ښه ډول تاسو ته ورسوم .

په اخيره کې له خپلې کورنۍ د خپلو ټولو درنو استادانو هريو ښاغلی شمس الحق دوست، ښاغلي اکبر شبر ، توريالي مانخيل څخه او خپلو محترمو همصنفيانو او دوستانو څخه نړۍ مننه چې تل يې د شعرونو ليکلو ته هڅولې يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تاسو هم نړۍ مننه او هیله مې داده چې د خپلې خور شعرونه د خپل ذوق له مخې ولولئ.

نور مو په هغه ذات سپارم کوم چې زموږ بېرته تګ د هغه په لور وي.

په مینه او ادب

زرلښته ((حسیني))

درونټه

۳- ۱۲ – ۱۳۹٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحریك یادښت

د افغانستان ملي تحریك د (۱۳۹۳ ل) کال په پیل کې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه کړې وه چې د دې کال په بهیر کې به (شل عنوانونه) بېلا بېل دیني، علمي، ادبي او ټولنیز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې کوي. ملي تحریك دا ژمنه د یاد کال د کب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د یوې پرتمینې غونډې په ترڅ کې یې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې کړل. ملي تحریك په یاده غونډه کې ژمنه وکړه چې د (۱۳۹۴ ل) کال په بهیر کې به انشاء الله د خدای (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې کوي. طبیعي خبره ده چې دا اسانه کار نه دی، ډېر زیات زیار او زحمت ته اړتیا لري، خو ملي تحریك ټینګ هوډ کړی چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملي کوي. دا اثر چې ستاسو په لاس کې دی د همدې (سل عنوانونو) ژمنه کړو اثارو له جملې څخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحریك هیله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته کړي. ملي تحریك له ټولو هغو لیکوالو، ژباړونکو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندویانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهیر کې یې یو بل سره مرسته او ملګرتیا کړې او دا فرهنګي بهیر یې بریالی کړی، د زړه له کومې مننه کوي او کور وداني ورته وایي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هیله

د افغانستان ملي تحریك فرهنګي څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رحمان بابا په طرحه

حمد

له هرڅه نه خبردار دی رب زما
هم د دوه کونو واکدار دی رب زما

له هغه نه نوراني نشته دنیا کې
چې ویلې چاته یار دی رب زما

هم رحمن دی هم رحیم پر مخلوقاتو
خو په خواکې هم قهار دی رب زما

هم احد او هم صمد دی سیال یې نشته
ځکه لوی پرور دګار دی رب زما

حسینې وایې پادشاه د کائیناتو
هم ستار دی هم غفار دی رب زما

۱۳۹۱\۸\۲۲
درونټه

نعت شریف

لاس په دعا درته دا ټول ستا امتیان دي نبي
داستا لپاره تېر له سره هم له ځان دي نبي

چاچې لیدلی دی داستا ښکلی صورت او سیرت
هم منور دی هم نېکمرغه قدردان دي نبي

په مدینه منوره کې شو یو ستوری پیدا
ستا په راتګ خوښ ټول له مخې مؤمنان دي نبي

ډېر مهربانه وې په هر یتیم مسکین له ځانه
نیکو خویوته دې حیران پیغمبران دي نبي

یې اولین هم اخرین سر دار د ټولې د نیا
ځکه په تلو دې همه واړه پرېشان دي نبي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړګیه تاپسې دنیا لټوم
هم د اسمان ستورو کې تا لټوم

پوهېږم عشق مې له غمو ډکه ده
نن ژړا ګانو کې خندا لټوم

راشه د خدای نه ویره وکړه اشنا
په وران وطن کې مینه ستا لټوم

په لار د مینې مې سوګند کړی دی
هره جفا کې دې وفا لټوم

حسیني وایي ژوند مې ستا مینه ده
خیر که نن ځې سبا دې بیا لټوم

٢٥ – ١١- ١٣٩٤

نوي کال ته

په سرو ګلونو مې ښایسته افغانستان ښکاري
راغلی ښکلی نوبهار مې په جانان ښکاري

دا چې خوشبویه وي د شپې نه تر سهاره پورې
داسې خوشبوی نه په پاریس نه په جاپان ښکاري

ما مې د غاړې امېلونه یې له ګلو جوړ کړل
دا نورې پېغلې د نارنج ګل په ارمان ښکاري

چې غرونه دښتې مو رنګینې لاله زار شولې
بیا پرې باران لکه د ستورو په اسمان ښکاري

د ادب ستورو قافلو ترې هنرونه زده کړل
((حسیني)) تاته لاس تر ځنې شاعران ښکاري

١٣٩١/٩/٢

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې به نه تویوم

که مې شي ختم انتظار اوښکې به نه تویوم
که مې جانان راشي په لار اوښکې به نه تویوم

څوک وايي مینه ده لوی غم او څوک یې بولي ښادي
چې سر مې شي له مینې ځار اوښکې به نه تویوم

نادان جانان مې زړګی ولې له ګوګله باسي
که شم مرګي لره تیار اوښکې به نه تویوم

د مینې درد که مې په زړه راته زخمونه جوړ کړي
زه قبلوم به یې په جار اوښکې به نه تویوم

مینه ده دومره په ماګرانه ترېنه نه تېرېږم
که شي په قار مې مور اوپلار اوښکې به نه تویوم

((حسیني)) دا خلک ناپوه دي مینه نه پېژني
مینه ده ژوند مینه وقاراوښکې به نه تویوم

۱۳۹۲ - ۵ – ۱۵

مورجانې

چې یم ژوندی ستا به کومه زه عزت مورجانې
پیدا به نه کړم په دنیا ستا محبت مورجانې

دي شفقت ته دې حیرانه سرداران ددنیا
هم یې ستایلی دی هرځای کې ستا همت مورجانې

ستا دعا ګانې راسره دي په هر ځای کې ځکه
ته نیکمرغی ته یې زما د زړه راحت مورجانې

احسان دې مور په دې دنیا پوره کولی نشو
تر خپلې وسې به کوم درته خدمت مورجانې

چا چې د مور نازونه وړي دي په ژوند ((حسینې))!
هغه مدام دي بریالي او په عزت مورجانې

۱۳۹۱\۱۱\۱۴
درونټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ظالمه زمانه ده چې کعبه مې هیروي
ولاړه چې لمانځه ته شم سجده مې هیروي

دا ځکه مې څڅېږي او ښکې نن له تورو سترګو
تیارو کې یم ولاړه خو ډیوه مې هیروي

که ستا مینې ته ګرانه تر اسمانه ختی نشم
خو ستا د لیدو لاره هم کوڅه مې هیروي

له تانه هم خفه کله له ځانه په سلګو شم
غمو کې شمه ډوبه حوصله مې هیروي

حیرانه ((حسینې)) شې لاس تر زنې ستا تصویر ته
د کور کلي رقیب چې ستا څېره مې هیره وي

۱۵ - ۲۱ - ۱۳۹۲

امرخېل

تاته څه پته ده

دا چې نیمګړی مې ارمان دی تاته څه پته ده
ماشوم زړګی مې والله وران دی تاته څه پته ده

هره لحظه مې تصور کې ولې ګرانه ته یې ؟
اوس مې ژوندون بې له تا ګران دی تاته څه پته ده

نصیب مې خوار دی ولې تانه به ګیله کومه
ځکه دا ستا مینه زندان دی تاته څه پته ده

کومه هره قسمه زړګی ته مې هر وخت نصیحت
زما نصیحت ته تل حیران دي تاته څه پته ده

وړې وړې سلګی وهمه ګرانه تا یادوم
په حسینې دغم باران دی تا ته څه پته ده

۱۶ - ۳ - ۱۳۹۲ درونټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو ترجمان

زما د اوښکو ترجمان دی ترې پوښتنه وکړه
ډېر دردیدلي مې زړه وران دی ترې پوښتنه وکړه

چا ویل وکړه ښه ښېرا ورته دعا ونه کړي
بیا چې بند شوی مې زبان دی ترې پوښتنه وکړه

زما د هیلو جنازې به هیڅ چا نه کتلې
وربانـدې ډک اوس قبرستان دی ترې پوښتنه وکړه

په لویه لاره شوم نیمګړی دا مې څه ګناه ده
اوس هر ارمان مې پرېشان دی ترې پوښتنه وکړه

دا چې نن داسې بې حسابه اوښکې څې مې په مخ
له ((حسیني)) چې ګریزان دي ترې پوښتنه وکړه

غزل

دا ستا مینه زما ګرانه لوی عزت دی
ای ژوندونه امید ستا هم حقیقت دی

راته څان ولې پاچا، پاچا ښکارېږي
چې مې کله نه ستا کړي محبت دی

ټول ژوندون دې غلامي منم په سترګو
له اخلاصه مې ارمان ستا د وصلت دی

د رقیب خوا کې مې ختمه هوښیاري شي
نه پوهېږم دا مې څرنګه قسمت دی

شي رواني مې په سرو اننګو اوښکې
حسیني دا محبت دی که قیامت دی

٢٥ - ١١- ١٣٩١
سپین غر هوټل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرگیه راشه

مرگیه راشه نور طاقت زه د هجران نه لرم
بې له وصاله زخمي زړه ته بل درمان نه لرم

مشکله کار دی چې به مات زړگی مې بېرته روغ شي
راشه ژړېږي راته نور زړه کې ارمان نه لرم

د تمام عمر خاطر ما یې په لیمه قبول کړ
اوس مې د اوښکو حساب زه لکه باران نه لرم

سوزم ایره شوم ولې مخ رانه په بل اړوي؟
راشه دې لویې دنیاګۍ کې قبرستان نه لرم

زه ((حسیني)) یې نن له مینې توبه گاره کړمه
نور نو طاقت د بېوسۍ او د گذران نه لرم

۲ - ۲ - ۱۳۹۲
ننگرهار پوهنتون

غزل

داستا مینه زما گرانه لوی عزت دی
ای ژوندونه امید ستا هم حقیقت دی

راته ځان ولې پادشاه ، پادشاه ښکارېږي
چې مې کله نه ستا کړې محبت دی

ټول ژوندون دی غلامي منم په سترگو
له اخلاصه مې ارمان ستا د وصلت دی

د رقیب خوا کې مې ختمه هوښیاري شي
نه پوهېږم دا مې څرنگه قسمت دی

شي رواني مې په سرو سترگو اوښکې
حسینې دا محبت دی که قیامت دی

۲۵ – ۱۱ - ۱۳۹۱
سپین غر هوټل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نوي ځوان غږ

گرانې وهم د رته زنگونه سیمکارت مه بدلوه
درته لېږم کریډټونه سیمکارت مه بدلوه

خندا دې ښه ده خو افسوس چې مې لیدلی نه یې
وکړه په ما باندې نازونه سیمکارت مه بدلوه

په نیمه شپه کې چې رایاده شي پاڅېږمه ژر
پټ پټ درلېږم مسجونه سیمکارت مه بدلوه

چې تلیفون دی وي خاموشه سرگردانه گرځم
الله خومات دی کړه لاسونه سیمکارت مه بدلوه

حسیني گوره چې د دغو خلکو کار ونه کړې
درته به درکړي فریبونه سیمکارت مه بدلوه

۳ - ۲ - ۱۳۹۲
امرخېل درونټۀ

بدقسمته لیلا

زړه خو مې چوي له ډاره نوم دې اخیستلی نشم
زه بدقسمته لیلا تاله زړه وېستلی نه شم

راته ښکاره شوې په نړۍ کې فېلسوف په رښتیا
اوس چې غمونو ته دې گورم دا زغملی نه شم

ما هم د مینې د دنیا قانون لانه وه لوستې
اوس چې یې لولم شم حیرانه دا لوستلی نشم

تصویر مې ستا زړه ته نږدې کړ په ژړا شومه زه
ته شوې بې درده خپل حالت ته مې کتلی نشم

دا خو پوهېږې چې هر چاته عزت گران دی اشنا
دا خپل نادان زړه پوهوم خو پوهولی نشم

حسیني څنگه دې کړم زه ستړی ستومانه له ژوند
اوس چې دا ستړی ژوندون لیکمه لیکلی نشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د خدای لپاره نور راته پېغور مه راکوه
ولاړ دي رقیبان لمبې د اور مه راکوه

له غمه به دې مرمه یوه ورځ واوره له مانه
که نه غمونه نور درې او څلور مه راکوه

زه یمه سرګردانه هرې خواته ستا لپاره
نو بیا راته پېغور د سر سرتور مه راکوه

زخمونه دې راکړي خو طبیب یې همداته یې
راځه اشنا خندا د کلي کور مه راکوه

خدای خبر مینه ده که شوی انقلاب دی
د عمر حیرانتیا په هریو لور مه راکوه

که مرم او که رغېږم ((حسیني)) تایادومه
بې درده ډار د مړینې او د ګور مه راکوه

۱۲ - ۸ - ۱۳۹۱
ننګرهار پوهنتون

غزل

شپه شوله اوږده خو اشنا رانغی
مړه شوله ډیوه خو اشنا رانغی

ما یې انتظار له اعتبار کاوه
رایي کړه دوکه خو اشنا رانغی

اېښي مې خالونه وو تندي باندې
ځکه کړم ګیله خو اشنا رانغی

څوک به یې نیولې سترګو لاندې وي
ماته شو غصه خو اشنا رانغی

ځکه خو یې نن دا برالا وایم
شوم ورنه خفه خو اشنا رانغی

ما ((حسیني)) نه ګوري دا څه چل دی
ما کړلو میلمه خو اشنا رانغی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتني مېرمنې

په علم او فن دی ځان سينګار کړه پښتني مېرمنې
حيران دی ځان پورې اغيار کړه پښتنې مېرمنې

ته د غازي امان الله او ميرويس خان لورکۍ يې
لوړه پټکی د هغه د پلار کړه پښتني مېرمنې

لکه د شمعې ځان سيزه بل ته رڼا ورکوه
دغه مراد ته ډېر تلوار کړه پښتني مېرمنې

دی مو هېواد سترګې په لاره ستا خدمت لپاره
ختم يې دغه انتظار کړه پښتنې مېرمنې

ستا په خدمت باندې وياړېږي حسيني همېشه
سر له وطنه ځينې ځار کړه پښتنې مېرمنې

ستا د مينې

قبلومه تهمتونه ستا د مينې
که دی درد که پرهرونه ستا د مينې

خير که شپې ورځې ژړېږمه جانانه
ما منلي ماتمونه ستا د مينې

غمازان مې بلوي په زړه اورونه
چې ليدلې مې خوبونه ستا د مينې

يوه ورځ به مې له درده زړګی وچوي
انبار شوي دي غمونه ستا د مينې

حسينې تل په ژړا کې په خندا شم
چې رايادشي جنتونه ستا د مينې

درونته
۲۲-۱ - ۱۳۹۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چــې مــې کــړی ســتا د مینــې هــر ســفر دی
پــه لمحــه لمحــه مــې څړیکــې هــر پرهــر دی

کلـــه ژړاړم کلـــه خانـــدم شـــم حیرانـــه
لېـــونی بـــه شـــم اشـــنا دا مـــې بـــاور دی

خپـل نامـه خـواکې مـې سـتا نامـه لـیکلی
پـــه همـــدې خـــبرې تـــول کـــلی خـــبر دی

دا د کـــوم رقیـــب د ســـتور دی نـــه پـــوهېږم
چــې ژونــدون پــه مــا او تــا بانــدې محشرــ دی

پرېـــــږده وکـــــړي ډېـــــر ظلمونـــــه ســـــتمونه
نــن بنــد کــړی یــې پــه مــا بانــدې ور دی

(حســـــیني) بېشـــــکه خـــــدای دې مهربانـــــه
د قســـمت لیکـــوونکی دا د هـــر بشرــ دی

۲۸ - ۱۲ - ۱۳۹۱

زما میلمه دی

زمــا د زړه ســلطان زمــا ځیکــر زمــا میلمــه دی
روږه او بــرات پرېــږده چــې ا خــتر زمــا مېلمــه دی

تــر څــو بــه زه گرځېږمــه د عشــق پــه لمــده ځمکــه
دا نــن مــې د ژونــدون اسمان کــې لمر زمــا مېلمــه دی

زه حسـن خـو یـې سـتا یـم لـږه یمـه پـه سـوچو کـې
دا ځکــه مــې د کــور کــلي نظــر زمــا مېلمــه دی

دا هســـې رقیبـــان رانـــه چـــاپېره نـــن گرځېـــږي
خـــبر دي چـــې زمـــا ښـــکلی د لـــبر زمـــا مېلمـــه دی

حیرانـه((حسـیني)) شي ورتـه ځکـه ځـیر ځـیر گـوري
الله خـــبر چـــې دا څنگـــه بشرـــ زمـــا مېلمـــه دی

۱۸ - ۲ - ۱۳۹۲
امرخېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فراغت نه وروسته خپلې لیسې په کتلو

راته په سمه ډاګ بیابان ښکاري
چمن دی خو زړه مې وران ښکاري

د مکتب ټول ماشومان اولیان
په مینه مینه راروان ښکاري

افسوس هغه وختونه شومره خواږه
وه پخوا اوس راته ویران ښکاري

په ښکلا ګانو به یې شوک نه مړیږي
ماته د لمر غوندې روښان ښکاري

دي هماغه استادان هغه زده کړې
اوښکې مې سترګو کې کاروان ښکاري

په اوښکو ډکو سترګو وایي ((حسیني))
نه مې دوستان نه مې صنفیان ښکاري

غزل

راکړې ماته دې ژړا ده ځان پښتون ګڼې ته
کړې دې لویه ناروا ده ځان پښتون ګڼې ته

ساده مجنونه لیلا ستا په انتظار ناسته ده
په ژړا ستا ښکلې لیلا ده ځان پښتون ګڼې ته

یوه لحظه مې په خدای بې له تانه نه تیریږي
ګیله مې هم ګرانه له تا ده ځان پښتون ګڼې ته

ما مې زړګي کې څه په مینه ستا نامه لیکلی
رښتیا مې داکړې خطا ده ځان پښتون ګڼې ته

ما به رقیب سره دا ستا په سر جنګونه کول
منلې تاد چا وینا ده ځان پښتون ګڼې ته

حوصله نوره شوه راتنګه (حسیني) پوهیږم
درته مې کړی بس خیرا ده ځان پښتون ګڼې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لټوم

خدای خبر چاپسې دنیا لټوم
خپلو دردونو انتها لټومه

ما د وصال خوبونه ډېر لیدلي
اوس تورتمونو کې رڼا لټوم

چې مې د مینې په لار ایښی قدم
خوا کې پښتو هم مې حیا لټوم

دې فرعونیانو یزیدانو ته مې
زه د موسی ښکلی امسا لټوم

چاته شوه مخ د یار کعبه (حسیني)
زه اوس د مخ کعبه د چا لټوم

۱۹ - ۱ - ۱۳۹۲
امرخېل درونټۀ

غزل

ستا د یادونو به جانانه کیسه هیره نه کړم
تا سره کړی مې سوګند وعده به هیره نه کړم

هسې موسکۍ شمه ستا خیال کې لیونیانو په شان
تاته لیکلی مې اشنا تپه به هیره نه کړم

څوک له قسمته ځنې ژاړي څوک له تګې دنیا
له دې دوه مخې زمانې ګیله به هیره نه کړم

چې شوې دا یاد ولاړه ومه د تهجد په لمانځه
وسوم لمبه شومه هغه شیبه به هیره نه کړم

دامې خطا ده چې په تا مئندمه ګرانه
ایستلی سل ځلې توبه به اشنا هیره نه کړم

کړله مې تاته د حسیني، خپله خوره لوپټه
بیا چې دې راکړله اشنا دوکه به هیره نه کړم

۲۸ - ۱- ۱۳۹۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا څنګه د بل چا مې اوس خیالونه مېلمانه دي
خندا شوه رانه هېره ټول غمونه مېلمانه دي

له ډاره له هېبته زه کتلی ورته نشم
دا ځکه یې قارون په شان کبرونه مېلمانه دي

نن داسې راته ولې وایې دا مغرور اشنا
د دې کلي مې ټول ښکلي ګلونه مېلمانه دي

که څو راباندي وکړي اې بېدرده بې وفا
له ما سره ستا ټول عمر یادونه مېلمانه دي

په خیال او عاطفه کې مې هنر د حسیني دی
د ژوند هره لمحه کې مې شعرونه مېلمانه دي

۱۸ - ۱- ۱۳۹۲
ننګرهار عالي دارالمعلمين

غزل

په کتلو مې دا وران زړګی ودان دی
ورسره لیکلی ما هریو ارمان دی

لټوم یې په څلور کنجه دنیا کې
هم مې ژوند او هم زما ښکلی جانان دی

دې قطار مې اوښکې نن په اننګو کې
ځکه نن ورته د ا کور کلی حیران دی

پادشاهي مې ورته مینه ده ګڼلې
سوزیدلی مې زړګی یې له هجران دی

تر صورت یې محبوبا هیڅ دي
زما زړه دې هم زما ماه تابان دی

زه یې کله کړم غزل کله سندره
حسیني ستایلې ما په هر میدان دی

۲۷- ۱- ۱۳۹۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

لغمانی جانان

له ټولو ښکلو نمبر وړی په جهان دی
لغمانی زما جانان دی

ورته کتلي مې یو ځل دی
زړه رانه وړی يې په چل دی

په ټولو ښکلو کې مې خوښ همدا یو ځوان دی
لغمانی زما جانان دی

هم په غیرت کې دی نامدار دی
هم په همزولو کې هوښیار دی

صرف په لیدو يې اباد شوی مې زړه وران دی
لغمانی زما جانان دی

ماته له هر چانه بهتر دی
لیدل يې سم لکه اخترډی

حسیني وايي بې له تا ژوند سم زندان دی
لغمانی زما جانان دی

۱-۱ ۱۳۹۲ لغمان شریف ، غازي اباد

سروکی

څومره مې ګرانه نن یادېږي ویلی نشم درته
د زړه په تل کې مې اوسېږې ویلی نشم درته

زه یمه ستا ښکلې لیلا
نن درته وایمه صفا
هیره مې ته نه کړې اشنا
ولاړه یم په انتظار
سیزلې یم دې بې انګار
چې ګرانه نه مې يې په لار

څومره دردېږم چې بېلېږي ویلی نشم درته
دزړه په تل کې مې اوسېږې ویلی نشم درته

زه څومره یمه ژړېدلې
څومره دې یم په اور سېزلې
په کور کې ټولو یم رټلې
نو بیا خپل ژوندته شم حیران
پوهوی نشم زړه نادان
تا پسې ګرځم سرګردان
چې ګرانه څنګه به پوهېږي ویلی نشم درته
د زړه په تل کې مې اوسېږي ویلی نشم درته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصویر دې دی له ماسره
هردم یې کړمه تماشه
یې مې د زړه په کور دېره
نه لرې ماباندې باور
دعاکوم هر مازیګر
چې شې زما د زړه خبر

چې بیا به څنګه حیرانېږي ویلی نشم درته
د زړه په تل کې مې اوسېږي ویلی نشم درته

خیر که په تا نن اضافه ده
د چا هم خور د چا ورېره ده
د قسمتونو معامله ده
نن چې ژړېږي بې ګناه
ګورې د مینې دا سزا
حسیني وایي په رښتیا

چې څومره بیا پښېمانېږي ویلی نشم درته
د زړه په تل کې مې اوسېږي ویلی نشم درته

غزل

شـــم بـــه دې لـــیلا چـــې وار خطـــا نشـــې
وه ګرانـــه اشـــنا چـــې وارخطـــا نشـــې

دا د پښـــــــتنې لـــــــیلا خـــــبره ده
یـــم ســـتا د لربـــا چـــې وارخطـــا نشـــې

زه بـــه دې لـــه تـــورې تـــاریکۍ باســـم
یمـــه دې رڼـــا چـــې وارخطـــا نشـــې

دا د تقیـــــدیرونو مســـــلې ګـــــوره
خـــیر کـــه یـــو جـــدا چـــې وارخطـــا نشـــې

مـــا او تـــا راضي یـــو پـــه چـــا څـــه کـــوو
نـــه یـــم بـــې وفـــا چـــې وارخطـــا نشـــې

ســـتا پـــه مینـــه ګـــوره وفـــاداره ده
ده (حســـیني) ســـتا چـــې وارخطـــا نشـــې

۲۸ - ۱- ۱۳۹۲
درونټۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رحمان بابا د شعر په طرحه

((ته چې بل په غشو ولې هسې پوه شه
چې همدا غشی به ستا په لور گذار شي))

چې خزان راوستی تا په ننگرهار دی
ارمان پاتې به ستا زړه کې د بهار شي

کوم ظالم خدای رسولی تر اسمان دی
شرمېدلی په جهان په سر د دار شي

عاطفه اخلاص چې نه وي په زړگي کې
بیا به ورکه د ژوندون ترې هره لار شي

چې سېزي په اور باغونه د گلونو
په نصیب به یې نه گل نه به مالیار شي

دین یې هیر دی په سیاست ځینې نازیږي
موږ چې هر څوک مشر کړی دی غدار شي

((حسیني)) نن مو په خوار ملت ماتم دی
په ظالم باندې په قهر به لوی قهار شي

غزل

پرون له ډېره درده ما ژړل تا به خندل
ته تللې ما په بیا بیا در کتل تا به خندل

وعده دې راته راکړه ما ویلې چې به ستون شې
له مینې چې دې مخ کړلو ما ښکل تا به خندل

چې ما د خپلو ټولو هدفونو تعبیر ته کړې
تا نه منله ما درته ویل تا به خندل

ستایلی مې هر بیت کې هم مې دا درته ویلې
چې نشته مې د ژوند بهیر کې بل تا به خندل

دوکه شوه حسیني گرانه په قوم او قبیله دې
یادونه د وصال به مې شمېرل تا به خندل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشومه یمه

مه کوه طمه د جفا زه لا ماشومه یمه
ویرېږم زه له دې دنیا زه لا ماشومه یمه

مه کړه ګیلې د نفرتونو کلی نه پېژنم
ده پوهي زما خطا زه لا ماشومه یمه

یمه ساده څنګه په سترګو کې شوخي وکړمه
څنګه دې پوه کړمه اشنا زه لا ماشومه یمه

شمارمه شپې ورځې چې کله به راځې جانانه
ستا یمه نن دی که سبا زه لا ماشومه یمه

زه حسیني دې ګرانه ستایم د غزل کرښو کې
دی مې هر بیت کې نامه ستا زه لا ماشومه یمه

غزل

تر مرګي زه دې یادومه ته مې مه یادوه
ولې به سترګې بدلومه ته مې مه یادوه

مه یادوه مې اشنا اور د جدایی مې بس دی
ستا په نامه خپل ژوند لیکمه ته مې مه یادوه

نادان زړګي له لاسه نن مې اوښکې نه دربېږي
په سالو اوښکې پاکومه ته مې مه یادوه

که جرم هم وي ماته ګران یې په والله زړګیه
په جار مې جرم قبلومه ته مې مه یادوه

ګیلې کوي ستا هر تصویر ته حسیني له درده
تر لحد تانه هیرومه ته مې مه یادوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټوله دنیا له تانه ځار شه زما ځیګر جانانه
نن بې له تا مې دی په څړیکو هر پرهر جانانه

ښکلی څیره دې ما کعبه او مدینه ګڼلې
ځکه هر دم مې ستا په لور دی هر نظر جانانه

له خپلې مینې دې بې برخې کړم ګناه مې څه ده
په ما دې پورې کړ د خپل د زړګي ور جانانه

ما ستا د هجر زندان خوب کې هم لیدلی نه وه
ډېره وم خوښه ستا د مینې په سفر جانانه

حسیني نه اوړم له مینې دې بې درده اشنا
یو ورځ ضرور به شي له مرګه مې خبر جانانه

غزل

زما تیاره جنازه وه ولې پوه نشولې
دنیا په ماتوره تیاره وه ولې پوه نشولې

هک پک دې پاتې کړم مغروره اشنا هغه لحظه
زما د ژوند وروستی لحظه وه ولې پوه نشولې

ما ویل شم به ستا د مینې شهزادګۍ په دنیا
کړی مې تا سره وعده وه ولې پوه نشولې

نن چې ژړېږمه د کور کلي خندا دې کړمه
مینه رښتیا که مې دوکه وه ولې پوه نشولې

چې حسیني ته تا د عمر حیرانتیا ورکړله
ژوند مې رڼا ستا په نامه وه ولې پوه نشولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژاړم په سروسترگو خپل سترگې بدلولی نشم
مینه دې غواړم تر قیامت تا هېرولی نشم

د پاکې مینې جزا مه راکوه خدا لپاره
تا به کړم پوه خو گرانه خپل ځان پوهولی نشم

هره لحظه په ما ماتم دی چې جدایې گرانه
مرگ به قبول کړم زړه کې نوم د بل لیکلی نشم

تا پسې ژاړم ځکه نشته مې علاج د زړگي
اوس مې په مخ روانې اوښکې هم شمېرلی نشم

حسیني ستا د وصلت خدای ته دعاگانې کوي
زه په ژوندونې گرانه تا د بل لیدلی نشم

غزل

دا مې باور دی چې به زه لیونۍ کېږم اشنا
ستا که دا غرور او دا رټلي ځوابونه وي

ستوری د اسمان که شم پروا مې هم پرې نه راځي
خواکې گرانه ستا راته اغزي به گلابونه وي

کړمه دې شاعره تا دردونه په زړگي راکړل
ته که شې زما بیا به مې روغ د زړه زخمونه وي

دا د بې وسۍ اوښکې تر کومه به کړم تویې گرانه
نه یې شم زغملی چې په څړیکو مې دردونه وي

ژوند د حسیني چې خدای لپاره نور به شا نشې
خو به دا گیلې او دا نیمگړي غزلونه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اوس مې د اوښکو قطارونه شرموې په کلي
د بې وفا جانان یادونه شرموې په کلي

یا به ماشومه وم یا فکر به مې نه رسېدو
اوس مې هر خیال او تصویرونه شرموې په کلي

په نصیحت نه و زړګی نو ما به څه کړي وای
اوس دردېلي پرهرونه شرموې په کلي

ما به په ژوند هم د هیچا څېرې ته نه کتلی
اوس چې مې کړي دیدونه شرموې په کلي

حسیني شکر چې لږ لویه شوم نور فکر به کړم
د چا لیدلي مې خوبونه شرموې په کلي

غزل

د ماشومانو په شان تاپسې کړېږمه
تا پسې دردېږمه راشه بې وفا

ستا په وعدو او قسمونو مې باور وکړلو
بې ګناه کړېږمه راشه بې وفا

ستا د راتلو په طمه لویه لار کې ناسته یمه
تا پسې دردېږمه راشه بې وفا

زه دې له پاک الله نه غواړمه زما زړګیه
ولې به بدلېږمه راشه بې وفا

دا ستا په سترګو حسیني نه دا دنیا ښکلې ده
ژوند ته حیرانېږمه راشه بې وفا

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې ستا غمونو سره ژوند تېروم
هر لحظه مې په ژړا تېرېږي

ته مې ژړا تعبیرولی نه شې
چې څه په ما سبا بېگاه تېرېږي

ما شهزاده د ټول جهان گڼلې
په ما هر درد د ستا جفا تېرېږي

په بې وسۍ مې ته خندا مه کوه
په ما هر درد له غمه ستا تېرېږي

له پاک الله نه حسیني غواړي تا
لحظه لحظه ماتم په ما تېرېږي

غزل

مینه وه بلا خبره نه ومه
شم به یک تنها خبره نه ومه

څومره په اسانه مې زړگی درکړو
شي به ته په شا خبره نه مه

خوب کې مې هم دا تصورنه کاوه
شي به د بل چا خبره نه ومه

چا پردې خپل کړي دا مشران وایي
نه منلو ما خبره نه ومه

ترمې اوښکې تلې مې اننگو باندې
څه مې وه گناه خبره نه ومه

ما قبوله ستا مینه په جار کړله
نه وم بې وفا خبره نه ومه

شپه به په خیالونو ماسهار کړله
نه به شم لیلا خبره نه ومه

زه حسیني تاله ژونده سترې کړم
ځکه کړم ژړا خبره نه ومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپلواکۍ ترانه

له هر غلیم نه مو گټلی هر میدان دی
نن مې غبر د ازادۍ د خوږ جانان دی

سرمو ترې ځارکړلو نیکونو
په خوږ هېواد مو هم پلرونو
سر پرې بایلي ترڅو ژوندی چې هر افغان دی
نن مې غبر د ازادۍ د خوږ جانان دی

دی دغه خاوره مو عزت
ستاتو د وینو په قیمت
زموږ غیرت ته مو دښمن پاتې حیران دی
نن مې غبر د ازادۍ د خوږ جانان دی

چې مو اخیتسی استقلال دی
ځکه لمانځلی مو هر کال دی
حسیني وایي زموږ افتخار غازي امان دی
نن مې غبر د ازادۍ د خوږ جانان دی

سندره

قسم دی چې لیدلی مې خوبونو کې بیگاه یې
بې درده په زړه گي مې وریدلی یو ځل بیا یې

زه یم د فکر ټال کې
یې زما خاطر او خیال کې
په طمه ستا وصال کې

زما د خوږ زړگي د ارمانو لویه دنیایې
بې درده په زړگي مې وریدلی یو ځل بیا یې

حیرانه یم غمو ته
ژړا خپلو سلگو ته
غرور او ستا پښتو ته

چې خدایزده گرانه ته د کومې خټې نه پیدا یې
بې درده په زړگی مې وربدلې یو ځل بیا یې

حسیني وایي جانانه
له تایمه پرېشانه
زړه تورمې شو دنیانه

ځي اوښکي مې له سترگو چا ویلي د بل چا یې
بې درده په زړگي مې وربدلی یو ځل بیا یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندره

راځه اشنا په انتظار دا ستا ليلا ناسته ده
بې له تا مري په شور غوغا په واوېلا ناسته ده

نه ويني بل ښکلی له تا جانانه
مينه يې ده ژوندون دا ستا جانانه
ډکې دنيا کې نن تنها ناسته ده
بې له تا مري په شور غوغا په واويلا ناسته ده

زړه له تا نشي صبرولی گرانه
څکه تا نشي هيرولی گرانه
بې له تا څکه بې نوا ناسته ده
بې له تا مري په شور غوغا په واويلا ناسته ده

دا ستا له غمه زيارتونو پسې
گرځي ملا او تعويزونو پسې
ستا حسيني په نامه ستا ناسته ده
بې له تا مري په شور غوغا په واويلا ناسته ده

غزل

ژوند نه تېرېږي بې له تا نه زما
تور شو زړگی مې له دنيا نه زما

چا راته وويل نشته دی دنيا کې مينه
سترگې مې ډکې شوې ژړا نه زما

سترگو ته هره لحظه درېږي مې ستا دروغ او خندا
زړگی مې چوي ستا جفا نه زما

دا ستا په سترگو ماته ښکلې وه دنيا جانانه
اوس مې زړه موړ شو له دنيا نه زما

حسيني ته د شهزادگانو شهزاده گڼلې
څکه گيله مې ده اشنا نه زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

سروکی

ځومره ښکلی مينتوب و،ماشومتوبه بېرته راشه
څه منلی لېونتوب وه،ماشومتوبه بېرته راشه

وړلو مور پلار مې نازونه
خنديدل به راته ترونه
وه په ما باندې جنګونه
وه به ټول زما په خيال
چې شم لويه کال په کال
شم به علم به سمبال
سم زما د ناوې خوب و، ماشومتوبه بېرته راشه
څه منلی لېونتوب وه،ماشومتوبه بېرته راشه

نازولی په خپل مور شوم
بيا ډېوه د خپلې کور شوم
بيا په ټولو باندې زور شوم
وه خواره هغه وختونه ،
نه ستم اونه غمونه
ومې ژوند لکه ګلونه
ډک له مينې مينتوب و، ماشتومتوب به بېرته راشه
څه منلی لېونتوب وه،ماشومتوبه بېرته راشه

شو پيدا کور کې اغيار
راته ويې لسو پلار
شوم له ژونده توبه ګار
شومه سترې په رښتيا
چې الله مې واخلي ساه
حسيني شوم په ژړا
په ژړا چې پيغلتوب و،ماشومتوبه بېرته راشه
څه منلی لېونتوب وه،ماشومتوبه بېرته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې مې په یو نظر اشنا وینم نور څه نه وینم
په خدای قسم چې په خنداوینم نور څه نه وینم

راته کعبه او مدینه اوس د یار مخ جوړ شو ی
هلته مروه هلته صفا وینم نور څه نه وینم

یوه لحظه یې له غموژوند تېرولی نشم
د هغه سترګو کې دنیا وینم نور څه نه وینم

خیر که د عشق په سمندر کې دې هم ډوبه شمه
افسوس په دې هلته ښېرا وینم نور څه نه وینم

حسیني ستا د مینې تعبیر کوي په ژړا
هر چېرې ځان هسې تنها وینم نور څه نه وینم

غزل

چې مې نه شولو جانان په مرګ راضي یم
شو نیمګړی مې ارمان په مرګ راضي یم

شوه زما د پاکو هیلو بېړۍ غرقه
شو ګوګل کې مې زړه وران په مرګ راضي یم

چې په مخ باندې مې ځي پرېشانې اوښکې
چې مې شوې اوښکې ارزان په مرګ راځي یم

پس له مرګه مې بیا ونه کړې ویرونه
نشته وس مې د هجران په مرګ راضي یم

حسیني له بې وسۍ نه په ژړا شوه
ویل یې ژوند ته یم حیران په مرګ راضي یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

والله نامه دې گرانه خپل زړگی کې ما لیکلې
د زړه په مینه مې د مینې ښه دنیا لیکلې

یمه ساده پاده شاعره بې له تا نیمگړې
له تا مې هره گیله وایم ما رښتیا لیکلې

د زړگي زخم مې پرېبرده پټې پرې مه لگوه
له مجبوریته مې ژړا هلته خندا لیکلې

پوهېږم دومره مهربانه خوته هم نه ښکارې
ځکه دا ستا د ژبې ما ټوله معنا لیکلې

خانده په ما پورې خندا کوه څه خدای خو شته دی
دې حسیني زړگي کې بیا درته دعا لیکلې

غزل

زړه کې لیکلی مې یوازې ستا نامه ده که نه
ځکه ترې ډکه زما ټوله حافظه ده که نه

څه به او چاته د خپل د خوږ زړگی حالت بیان کړم
ډېر دروغجنه دوکه بازه زمانه ده که نه

چې شي رایاده لکه ماشوم په شان زه شم په ژړا
ځکه مې تل د خپل تقدیر په سرلانجه ده که نه

که ته دې مینې ته بل نوم د لیونتوب ورکوې
بیا لېونتوب کې گرانه ستا څومره مزه ده که نه

نده کعبه حسیني دومره په څیر څیر مه گوره
بې وفا یار سره خو گرانه گذاره ده که نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

جدایی کې ستا غمونه دي او زه یم
ملهم نشته بس زخمونه دي او زه یم

غلې ناسته په هر کنج وایم غزلې
بس د اوښکو طوفانونه دي او زه یم

ستا په یاد کې چې ضمیر مې قضاوت کړي
ټول نیمګړي ارمانونه دي او زه یم

په زیارت کې به دې مینې توبه باسم
هلته زما د زړه رازونه دي او زه یم

حسني سره شوه غم د ژوند ملګری
ستا راکړی ځوابونه دي او زه یم

غزل

ای نصیبه څنګه خوار او زار دې کړم
مینه کې غمجن او بې قرار دې کړم

روح او د ژوندون ډیوه مې صرف ته وې
سترګو کې جرګه که انتظار دې کړم

هسې زړه زما خانه خراب دې کړو
خلکو ته ښکاره نادان معمار دې کړم

هسې بې ګناه زړګی مې ژاړي اوس
نه خودي غلام نه خو بادار دې کړم

هسې دې په سپینه خوله نامه اخلم
زه حسیني سم په سر د دار دې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لغمان جان سندره

نن مې یادېږي لغمان جان زړګی مې وران دی
نور مې سخت دلته ګذران دی ګذران

لیلا به ناسته وي ګودر کې
زما لپاره مازیګر کې

یم وارخطا ورک رانه روح او هم مې ځان دی
نور مې سخت د لته ګذران دی، ګذران

چې مې یادېږي سپین رخساره
پاتې له مانه شي روزګار زه

اوس پادشاهي مې صرف دیدن د خپل د جانان دی
نور مې سخت دلته ګذران دی ګذران

سرمې دې تل ترینه قربانه
په هر بچي د لغمان جانه

په حسیني ګران په نامه پښیي لسان دی
نور مې سخت د لته ګذران دی ګذران

(سندره)

مرګیه راشه زړه مې تور له ټول جهان دی
نیمګړی مې ارمان دی په دغه زمانه کې

سوچوکې د اشنا یم
شپې ورځې په ژړا یم
له نصیب په واویلا یم

دا ځکه د ستمګر زما جانان دی په دغه زمانه کې

ځي اوښکې مې بې شماره
کوم دی انتظاره
ته زما د ژوند بهاره

زړه تور مې له هجران دی په دغه زمانه کې

راځه زما دلداره
سوزېږم بې انګاره
ژوندون نه شوم بېزاره

دغم په ما باران دی په دغه زمانه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په څمکه ستوری

ای ژوندونـــه دانصـــیب مـــې ولـــې وران دی
بـــې وفـــا او نارضـــا زمـــا جانـــان دی

کـــه هـــر څـــو وګـــورم نـــه راتـــه راګـــوري
بیـــا هـــم ماتـــه پـــه نـــړۍ کـــې قـــدردان دی

چـــې دی ګورمـــه پـــه څمکـــه ســـتوری ښـــکاري
زمـــا زړه دې هـــم زمـــا د زړه ســـلطان دی

زمـــا مینـــه محبـــت ورتـــه معلـــوم دی
نـــو بیـــا ولـــې زمـــا مینـــې تـــه حـــیران دی

حســـیني بـــه دې نامـــه زړګـــي کـــې ســـاتي
بیـــا مـــې کـــړی دی ســـوګند پـــه پـــاک ســـبحان دی

ښوونکیه

تـــه مـــوږ تـــه ډېـــر یـــې قـــدردان ښـــوونکیه
زمـــوږ لپـــاره سرګـــردان ښـــوونکیه

تـــا چـــې زمـــونږه اینـــده ښـــکلی کـــړه
ســـتا پېرزوینـــې نـــه قربـــان ښـــوونکیه

مقـــام دې لـــوړ دی تـــر اســـمانه پـــورې
دا ذکـــر شـــوی پـــه قـــرآن ښـــوونکیه

کـــړې ترقـــي بـــه دغـــه وران هېـــواد مـــو
ســـتا پـــه مېرانـــه او ایمـــان ښـــوونکیه

ژونـــد کـــې شـــادابه سر فـــرازه اوســـې
د حســـیني دی دا ارمـــان ښـــوونکیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې

ځوک به مې وچې کړي لمدې سترګې
وبه مې کړي چاته ګیلې سترګې

ځان سره عادت لکه سوالګره کړم
چاته به مې کړي نور سوال زاري سترګې

سوچ لا د انجام راسره هیڅ نه و
لا چې به ژړېږي مې د شپې سترګې

هسې د بدبه دې د پښتو ډېره
ځکه خو مې وکړلې سجدې سترګې

اوس به یې د فراق جېلخانه وتړم
زه حسیني کړم به مې روژې سترګې

غزل

زه یمه له تا ځار ګرانه هر وختې ځارېږم به
زه یم ستا ملاله به یادېږمه به

هر کوښښ مې ګرانه صرف دا ستا خوښې لپاره وي
ستا نامه لپاره ګرانه تل مدام خندېږم به

نه یمه حیرانه ولې دومره بې قراره یم
خیر دی که نن سخته ده یو ورځ ضرور خندېږم به

هېره رانه ټوله دا د نیا په یو خبر ه شي
نوم چې ګرانه ستا واورم ضرور وارخطا کېږم به

ګرانه که د ستورو په شان لوړ اسمان ته ورسم
هلته که ته نه اوسې زه خامخا غورځېږم به

هو د حسیني د زړه دنیا په تا ودانه ده
مه کړه ستمونه ستمو کې دې ژړېږم به

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستړګې مې پټې پټې کېږي چې یادېږې راته
دننه زړه مې خوشحالېږي چې یادېږې راته

بس ستا دیدن زما مقصد دی هره خوا ګرځم
زړه پوهوم خونه پوهېږي چې یادېږې راته

د زړه برجونه مې ویجاړ دی ګرانه وګرمه
صرف په خندا دی ودانېږي چې یادېږې راته

ستا وصال شپې ته ارمانجنه ګرانه مړه به شمه
په دې خبر مې خوله خندېږي چې یادېږې راته

حسیني وایي تاویز ګر غریب په څه پوهېږي
په تعویزو زړه نه صبرېږي چې یادېږې راته

ستورو کې تا لټوم

غزل

ګرانه یتیمې په شان ځان لیدلی نشم دلته
روانې اوښکې په ګریوان لیدلی نشم دلته

نه پیغمبر نه صحابي اونه ولي یمه زه
چې له ما اخلې امتحان لیدلی نشم دلته

زړه ته نږدې مې کړه زه یمه له مودو انتظار
دا د مودو هجران لیدلی نشم د لته

چې وم رښا ته نو تا ولې کړې تیارې راباندې
له دې تورتم ځان ګریزان لیدلی نشم دلته

حسیني وایي غرکه لوړ دی په سر لاره لري
خو ستا د زړه د لار امکان لیدلی نشم دلته

غزل

هسې د دروغو تسلي بې وفا مه راکوه
راته بې درده بې گوزاره ژړا مه راکوه

يمه پيدا که ستا په مينه کې فناهم شمه
نوره پروا راته د ځان او دنيا مه راکوه

شومه ستي زه ستا په مينه کې جانانه زما
اوس تقريرونه د ثواب او گناه مه راکوه

د مينې درد ډېر هوښياران کم عقل کړې دلته
ورته نامه د ړوند ناپوه نابينا مه راکوه

له ځنکدن نه گرانه سخته ده ستا مينه راته
ما حسيني ته نور پېغور د حيا مه راکوه

غزل

قسم دی گرانه ستا په انتظار مې زړه څورېږي
هر څو يې صبروم ديدن ته ستا نه ايسارېږي

کوه په ما نازونه مجبوري مې ستا ديدن دی
افسوس گرانه زخمي زړگی مې ژاړي نه صبرېږي

زه څه وکړمه خدايه يم بې وسه په دنيا کې
د هجر توان نه لري زړگی مې حيرانېږي

هم وبه خاندم وبه ژاړم وبه کړم فرياد
د مينې نه توبه مې خدايه ولې نه قبلېږي

د مينې طلب گاره دی والله اوس حسيني ده
ستا مينه خپل ايمان گڼي خير که گنهگارېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه دې هره لحظه غواړم هير مې نه يې
ښه صفا يارانه غواړم هير مې نه يې

له تقدير سره مې وسه نه رسېږي
خو اکې ستا زه ديره غواړم هېر مه نه يې

راته ستا د مخ کعبه سترګو ته درېږي
زه يې هردم سجده غواړم هير مې نه يې

موده شوې ګرانه نه مې يې لېدلې
له تصوير دې بوسه غواړم هېر مې نه يې

حسيني وايي ستا مينه مې جنت دی
درنه کلکه وعده غواړم هېر مې نه يې

غزل

خيالونه به دې هير کړم خو يادونه هيروی نه شم
له قيده به دې تېر شم زندانونه هيروی نه شم

ستا پټې مرکې چې مې والله هر دم په زړه راځي
له اوښکو له فرياد ډک غزلونه هير وی نه شم

له ځانه چې شړې مې لږ ګناه مې راته ښيېه
د دروغو خنداګانې او نازونه هيروی نه شم

په خوله که مې دا ستا نامه له ډاره اخيستی نشم
خوستا په سر مې کړې سوګندونه هيروی نشم

د هر چا منت بار شوه حسيني شوه په ژړا ځکه
اوس ولې ډک له اوښکو ګريوانونه هيروی نه شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا له غمه سوزيدلې په ځيګر يم
تا نه يوسل ولس ځله بهتر يم

چې په فکر داشنا هيڅله نه وسم
ژړيدلی ورپسې شپې تر سحر يم

چا لپاره چې بدنام شوم په عالم کې
هماغه دلبر ويشتلی په خنجر يم

مروره ګيله منه يم ترې هسې
هسې زه د جانان لار کې قلندر يم

د اشنا په طلب کور او کلی اور شو
نا اميده اوس د ژوند په هر سفر يم

نصيحت په عاشقۍ کې کله منم
همېش وايم تل مې روح د خپل دلبر يم

شومه غرقه حسيني ستا په فکرو کې
اوس غافله د الله او پيغمبر يم

غزل

ګذاره ګرانه شوه جانانه اوس هجران سخت دی
زه شومه ځمکه اوس نو وصل د اسمان سخت دی

ژاړمه ځکه چې ستا مينې لېونۍ کړم اشنا
اوس لېونيانو په شان روغ ساتل ګريوان سخت دی

دا عقيده مې ده چې کفر ته مې ونه باسي
پرهيزګارۍ په خوا کې ګرانه دې شيطان سخت دی

دغه رالم حالت زه څومره زخمي کړمه اوس
ښودل د هر پرهر که هر څومره اسان سخت دی

يا الله ته د چا دزړه هېنداره نه کړې ټوټې
حسيني وايي پوهول د زړه نادان سخت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا په نامه به یو غزل ولیکم
د ژوندون راز به مکمل ولیکم

چې دا د مینې سوال پاتې نشي
په ډېره مینه به یې حل ولیکم

هجران ترمېنځ چې مو رانشي اشنا
زه به وصال د لارې مل ولیکم

که د ي ملنګې ته دې ور خلاص نه کړ
خیر به زړګي ته تحمل ولیکم

بې وفا نه یې چې جفا به وکړې
ستا صفتونه لس که شل ولیکم

حسیني وصل دې له خدایه غواړي
ښایست به ستا لکه کابل ولیکم

غزل

نه په تورو نه په سپینو کې وفا شته
چا ویلي دي چې مینه کې خندا شته

په ملالو سترګو هسې انتظار دی
نه وعده اونه خبرو کې رښتیا شته

داسې نه ده چې ښیرا مې نه قبلېږي
خو افسوس د هغه درد کې درد زما شته

د ټول عمر غلامي مې ستا قبول کړه
اورم دا چې غلامي کې ستا ګناه شته

حسیني په مرګې نشي خفه ګرانه
دبې وزلو بل ساتونکی خامخا شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه منم

هر څه په سترګو دې منم خو تا جدا نه منم
ځکه یوسف خواکې مې بله ذلیخا نه منم

له درده وسوم دا کم عقل خلک وایي راته
لاروی د دوو زړونو ترمنځه دارښتیا نه منم

هسې زړګی مې بېچاره تا په ناحقه ګڼې
دارو درمل مې اوس زړګي ته په دنیا نه منم

یمه اسیره دې زندان کې په سلګو په اوښکو
ګرانه په مینه کې اوس هیڅکله ګناه نه منم

دا دنیا قانون د ستور به نور په خدای سپارمه
ځکه نړۍ کې له هغه ذات بل دانا نه منم

که هزار ځله درته ووایمه لره به دې
حسني ځان نه بغیر بل په تا شیدا نه منم

غزل

خندا مې هیره شوه ژړا هم رانه پاتې اشنا
هغه خوښې هغه موسکا هم رانه پاتې اشنا

یم په کوڅو سر د غمونو جنازې مې ترم
ښېرا پرېږده هغه دعا هم رانه پاتې اشنا

باسم به څنګه بې وفا د استا نامه له زړګي
فکرو کې غرقه یم دنیا هم رانه پاتې آشنا

په دې نیمګړې دنیا ګۍ کې دې نیمګړې کړمه
د مینې پای له ابتدا هم رانه پاتې اشنا

حسیني ستا مینه کې داسې لېونی شومه زه
نوم د مجنون او د لېلا هم رانه پاتې اشنا

غزل

تا سوزولی یم په اور جانانه
طاقت مې نه کېږي په کور جانانه

خپل ژوند مې گرانه ستا په نوم لیکلی
هم د زړگي مې يې ټکور جانانه

ځنگه دې وپوهوم گران يې په ما
هیر رانه دی عقل و شعور جانانه

امتحانونو ورځې لنډې شولې
کتاب کې ستا ښکاري انځور جانانه

ضرور له مرگه به مې ته خبر شې
له حسيني غواړې څه نور جانانه

غزل

د مینې پټ راز درته ویلی نشم
ځکه ستا خیال زه خپلولی نشم

له مجبورۍ نه به خندا کومه
ځکه دا ستا مخ کې ژړلی نه شم

کاش چې زه نه ومه پیدا په دنیا
اوس بې له تا ژوند تېرولی نشم

د لېونتوب مبارکي مې راکړه
اوس تا هم ځان زه پېژندلی نشم

زخمي زړگی مې اوس په چغو ژاړي
وایي د انور درد زه زغملی نشم

خیر که په ما باندې راځي لوی ماتم
حسیني تا له زړه ویستلی نشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه څه ده ؟

مینه ده مینه څه قصه خونه ده
داکوم غزل یا ترانه خو نه ده

نه فزیکونه نه کیمیا یادوم
نه ده تاریخ هم جغرافیه خونه ده

نه د نیوټن نه فیثا غورث د قضیې
کومه ماده یا مسئله خونه ده

مثلثاتو ساین کوساین نه ټېرشه
هم د الجبر معادله خو نه ده

نه کمپیوټر نه انټرنېټ دی ګرانه
ځکه سوال یا فرموله خونه ده

ولې منطق او فلسفه لټوې
مینه ده ګرانه ، فلسفه خونه ده

رښتیا ده دا چې مینه سور انګار دی
د حسیني څه بهانه خو نه ده

د رمضان مبارکې میاشت ته

مسلمانانو دا د پاک خدای امتحان دی
راغلی رمضان دی د پاک الله مهمان دی

ډکه له نور اوله رحمته
هم د دنیا او اخرته

هم نازل شوی په دې میاشت کې قران دی
راغلی رمضان دی د پاک الله مهمان دی

خلاصه یې ښکلې دروازه ده
د دې لپاره چې روژه ده

هم قبلوونکی مو د هر توبې سبحان دی
راغلی رمضان دی د پاک الله مهمان دی

هم پشمنی یې خوندور دی
لکه برات یې مازیګر دی

حسیني لوی اختر د هر ماښام اذان دی
راغلی رمضان دی د پاک الله مهمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د معارف ترانه

معارفه ته زمونږه د ژوندون بله رڼا يې
د هر انسان عزت لپاره ته يوه ښکلا يې

دا ستا ښکلی نوم ګوره چې په هر وخت کې روښان دی
چې تاته ښه نظر کوي هغه مو قدردان دی

زموږ د افغانانو همېشه پت او حيا يې
د هر انسان عزت لپاره ته يوه ښکلا يې

موږ ټولو شاګردانو ستا ساتلی احترام دی
منلې مونږ تل ستا قوانين او ښه احکام دي

د هر چا په زړګي کې تقاضا او تمنا يې
د هر انسان عزت لپاره ته يوه ښکلا يې

چې ګورم ستا خدمت ته په کتلو شم حيرانه
ته مو ارزښت ته مو درنښت ته مو بها يې

تل وياړ کوي زرلښته حسني په دې وينا کې
د هر انسان عزت لپاره ته يوه ښکلا يې

ښځه څوک ده

پوهېږي ښځه ژوند او دژوندون لويه بقاده
د هر کور پانوس دی دهر کور ښکلا ده

د حسن ملکه ده
په شاه ګدا درنه ده
ډالی د وخت مجنون ته په نامه باندې ليلا ده
د هر کور پانوس دی دهر کور ښکلا ده

ملګری د ژوندون ده
د هر زړګي سکون ده
داده د جنت حوره بل هيڅوک نه ده همدا ده
د هر کور پانوس دی دهر کور ښکلا ده

ده ډېره با غيرته
هم ډکه له همته
په سترو کارنامو باندې يې ودانه دادنيا ده
د هر کور پانوس دی دهر کور ښکلا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې شور يې په احساس کې
زانګو يې په يو لاس کې
په بل لاس د انړۍ زنګوي لويه تماشاده
د هر کور پانوس دی دهر کور ښکلا ده

د عشق افسانه کې
د هجر ترانه کې
قران يې حسيني ستايي د مصر زلېخا ده
د هر کور پانوس دی دهر کور ښکلا ده

ترانه

پوره به ستا هر يو ارمان کړم پښتنه پېغله يم
سر به له تانه خپل قربان کړم پښتنه پېغله يم

هريو د ښمن به دې ډېر ژر تباه رسوا وګورې
دا نيان او فرعونيان به ته تباه وګورې
چې تاته ټول جهان حيران کړم پښتنه پېغله يم
سربه له تانه خپل قربان کړم پښتنه پېغله يم

زه به دا ستا د کاڼي بوټي احترام کومه
واړه قومونو ته خدمت به تل مدام کوم
ښار به دې هر ډاک او بيان کړم پښتنه پېغله يم
سربه له تانه خپل قربان کړم پښتنه پېغله يم

په رښتيا وايم په خبرو مې سوګند کومه
قدر به ستا د هر بچي او هنرمند کومه
نوم دې نړۍ کې به روشان کړم پښتنه پېغله يم
سربه له تانه خپل قربان کړم پښتنه پېغله يم

د حسيني دغه ارمان دی چې ودان اوسې تل
ته په ښکلا کې تاج د دې اباد جهان اوسې تل
خپور به نړۍ کې پاک قران کريم پښتنه پېغله يم
سر به له تانه خپل قربان کړم پښتنه پېغله يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هېواده

زما جنت نشانه ظالمـــــان مې ژړوي
دا ستا لپاره تل دا دښمنان مې ژړوي

ځوانان مو شهیدان شول
بې پلاره ماشومان شـــو ل
همېش دهر یتیم ښځې ګریوان مې ژړوي
دا ستا لپاره تل دا دښمـــــنان مې ژړوي

په اصل پښـــــتنه یم
په قــام باندې درنه یم
بې اصله بې نسبه قیبـــان مې ژړوي
دا ستا لپاره تل دا دښمنان مې ژړوي

ودان به افغانستان شي
پوره به مې ارمان شي
نور وایي حسیني دغه ارمان مې ژړوي
داستا لپاره تل دا د ښمنان مې ژړوي

لغمان جان ته

بچی دې غیرتي دی تا به ساتي په میړانه
زه ځار دې شم لغـــــــــمانه

لغمان کې شنې درې دي
اوبه یې ډېرې خوږې دي
په قام باندې درنـــې دي
ښایسته ښکلي باغونه لري هم په کې ګلانه
زه ځار دې شـــم لغــــــــمانه

وطن زموږ لغـــــمان دی
په دې خاطر ډېر ګران دی
زموږ ځان او ایمـــان دی
شعرونو کې به یې ستایو په هر وخت په هر زمانه
زه ځار دې شـــــم لغـــــــــمانه

زما دادی ارمـــــانه
هر وخت وایم لغمانه
خبر نه یم له ځانـــه
زړلښته حسیني همېشه سوال کړي دایمانه
زه ځار دې شـــــم لغـــــمانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندره

جوړ به دې جانان کړم يمه لغماني پيغله
هير به درنه ځان کړم يمه لغمانۍ پېغله

نشته مې ثاني نه پېښور او نه کابل کې
ستايي مې هر څوک په هر محفل په هر غزل کې

تابه خپل ارمان کړم يمه لغمانۍ پېغله
ګوره چې مې ونه سيزې ګرانه بې انګاره

يمه نازولی خلاص به نشې له ازاره
خپل ژوند به داستان کړم يمه لغمانۍ پېغله

وايي حسيني زه په ښايست کې ښاپېرۍ يمه
زه د خياله ډکه د خوبو نو شهزادګۍ يمه

پوه به زړه نادان کړم يمه لغمانۍ پېغله
هير به درنه ځان کړم يمه لغمانۍ پېغله

اخترته

څومره ښايسته دا د اختر داورځې شپې دي
ډېرې په زړه پورې يې لحظې هرې شېبې دي

د زړه له خلاصه ديدنونه
د خوشحالۍ نه ډک وختونه
د خوشحالۍ نه د هر چا ډکې خولې دي
ډېرې په زړه پورې يې لحظې هرې شېبې دي

په چکر وزي ستا بچيانه
که دا واړه دي يا لويان
هم پلوشې د خوشحالۍ خورې ورې دي
ډېرې په زړه پورې يې لحظې هرې شېبې دي

حسيني تل کړي هوسونه
ځکه ليکي درته شعرونه
ځکه دهر اختر ښايسته ښکلې ميلې دي
ډېرې په زړه پورې يې لحظې هرې شېبې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلوريزه

لکه د سيوري درپسې يم ځکه
ته يې زما د زړګي غل جانانه

الله ج دې خير کړي ګرانه څه به کېږي
په اوښکې ليکم خپل غزل جانانه

%%%

سوری سوری زما ګوګل دی ګرانه
ليکلی ما درته غزل دی ګرانه

((حسيني)) ستړی په مزلونو شوله
دا څومره لرې ستا مزل دی ګرانه

%%%

زما له زړه نه کربلا جوړه شوه
ښکلی چمن نه مې بيديا جوړه شوه

کله حيرانه کله شم په ژړا
راته له مينې مې سزا جوړه شوه

ځلوريزه

ما ورته کتلي نن له لرې دي
سترګو نه مې سترګې مرورې دي

اوښکې تويومه په ګلونو زه
يادې راته ستا ياره خبرې دي

%%%

ځکه شومه لېرې ستا له څنګ ياره
وا مې نه وري ځوک د بنګړو شړنګ ياره

مينه مې له هغه چا نه کرکه کړي
ځوک چې په وطن نه کوي ننګ ياره

%%%

جنت خو دې حرام شو دوزخونه به دې ګورم
د مينې د مضمون ټول کتابونه به دې ګورم

په ځمکه خو الله خبر چې لاسته به مې راشي
زه ستورو پسې ګرځم اسمانونه به دې ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریزه

ای د تهمت ای د الزام ژوندونه
ای د تیارو ای د ماښام ژوندونه

څوبه کوم د زمانې نه ګیلې
د رب لپاره شه تمام ژوندونه

%%%

چاسره نور مه لره کار زړګیه
خیر که غمو کې یې حیصار زړګیه

د ژوند ملګرې مې شوې ستا اندېښنې
شته د بې کسو یو بل یار زړګیه

%%%

زمانه لاره هم مزل پاتې دی
هم مې له سترګو نه کجل پاتې دی

په دې رټلي زړه به یې زه یادوم
رانه ناول رانه غزل پاتې دی

څلوریزه

هیڅ راته چل ول د دعا نه راځي
که په خند ا شم نو خندا نه راځي

زه یې له مینې توبه ګاره کړمه
که مړه هم شمه نو پروا نه ورځي

%%%

یابه ته ښایسته یې یا به ښکلو ځان پټ کړی وي
دې ټولې د نیا کې بس یو ښکلی راته ښکارې

سترګې مې له اوښکو ډکې زړه درپسې درد کوي
شاه مې د زړګي یې او ښاغلی راته ته ښکارې

%%%

شپه چې شوه جانانه په ژړا شومه
ستا له درده ویښه تر سبا شومه

بیا مې ستا تصویر زړه ته نږدې کړلو
چې څنګه زه نیمګړې بې له تا شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلوریزه

ما ورته ویلي ماته مینه دومره مه راکوه
ته به رانه لاړشې زه به ژاړم ستا خیالونو ته

ولې حسیني دې په دنیا داسې نا هیلې کړم
نشم اوس درمان موندلی خپلو پرهرونو ته

%%%

ستا خیالونو شو گیرو سره عات کړم
له بلا غموسره عادت کړم

چا پسې چې لټومه دا دنیا نن
له ژړا اوله سوچو سره عادت کړم

%%%

راغی رمضان خو ته پخلا نشوې
څنگه مې دردونو ته د وا نشوې

ستا د سترگو لاندې ما به ډېر ژړل
څنگه ته بې درده ته زما نشوې

ځلوریزه

هرڅه به هیر کړم هغه شپه هیروی نشم
ته چې رانه لاړې ما ژړل ستا تصویرونو ته

وایي حسیني چې به مې خیال کې ستا څېره راتله
شوم به په افسوس خپلو نیمگړو غزلونو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعې

په تنهایی کې ستا غمونه راشي
ځکه راځي گله ژړا سترگو ته

په هریو گل چې مې نظر پریوځي
هلته دربړې ته زما سترگو ته

%%%

خلک په نیمه شپه نفلونه کوي
زه ستا د مینې غزلونه لولم

دا مې ژړېږم تر سهاره راته
زه مې هر درد او پر هرونه لولم

%%%

ته راته یونان او مصربار بار یادوي ولې
مانه مې جانان تر فرانسې پورې جدا ښکاري

صبر مې تمام دی مانه نور امتحان مه اخله
زړه د حسیني دغمه ډک له دې دنیا ښکاري

ستورو کې تا لټوم

مننه

د کابل پوهنتون له استاد درانه سیاسي او فرهنگي شخصیت قدرمن محمد اسماعیل یون صاحب څخه نړۍ مننه چې د دغه کتاب د چاپ لگښت یې پرغاړه واخیست، همدارنگه د ننگرهار ولایت اطلاعاتو او فرهنگ له قدرمن رئیس اورنگ صمیم او د فرهنگ امر ښاغلي امرالله امید صیب څخه نړۍ نړۍ مننه چې زما کتاب یې وکوت او خپلې سریزې یې پرې ولیکلې.

حسیني

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه او کور ودانی

د افغانستان ملي تحريک له هېواد پال او فرهنګپال شخصيت ښاغلي (ميرحمزه ساميزی) څخه د زړه له تله مننه کوي چې د دې اثر چاپ ته يې اوږه ورکړه. ملي تحريک وياړي چې د علمي اثارو د چاپ لړۍ يې پيل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري. موږ له ټولو درنو هېوادوالو څخه په خورا درنښت هيله کوو چې په خپل معنوي او مادي وس د کتابونو د چاپ دا لړۍ لا پسې وغځوي.

يو ځل بيا د دې اثر له شاعرې او چاپوونکي څخه د زړه له تله مننه کوو چې د دې اثر د پنځولو او چاپولو جوګه شول.

په فرهنګي مينه

د افغانستان ملي تحريک

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاعرې پېژندنه

اغلې زرلښته ((حسيني)) د نور حسين ((نوري)) لور د لغمان ولايت، عليشنګ ولسوالۍ د غازی آباد کلي اصلي اوسېدونکې ده او په ننګرهار کې د پشيانو په درنه کورنۍ کې زېږېدلې. اغلې حسيني خپلې ديني زده کړې په ماشومتوب کې ترسره کړي او په ۱۳۹۱ کال کې د بي بي مريم له عالي لېسې فارغه شوې ده. هغه اوسمهال د حقوقو او سياسي علومو د پوهنځي محصله ده.

حسيني په شپږم ټولګي کې وه، چې په شعر ليکلو يې پيل وکړ او تر دې دمه يې په پښتو او پشه يي ژبو شاعري کړې او په خواکې يې د نثر او ناول ليکنې په برخه کې هم خپله وړتيا ازمايلې ده. زه اغلې حسيني ته د دې برې له امله مبارکي وايم او په مستقبل کې ورته د لازياتو پرمختګونو په هيله يم.

درنښت

شريف الله ((انتظار))
بلجيم
۱۳۹۴/۱۲/۴

د افغانستان ملي تحريک
www.melitahrik.com

د خپرونو لړ: ۸۹

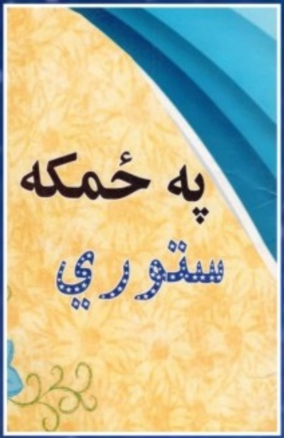

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library